

سخنرانی جناب آقای فخرالدین انوار
معاونت امور سینمایی و سمعی و بصری
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم
اختتامیه «دهمین جشنواره بین المللی فیلم
فجر»

بسم الله الرحمن الرحيم

با سلام به روح مطهر حضرت امام رحمت الله
علیه و ارواح طیبه شهدا. با درود به محضر رهبر
عظیم الشأن انقلاب اسلامی و با عرض
خیر مقدم به حضار محترم.

در طلیعه چهاردهمین سال پیروزی انقلاب
اسلامی شاهد مراسم پایانی دهمین جشنواره
بین المللی فیلم فجر هستیم. سینمای ایران در
آستانه دهسالگی به گونه ای این سالیان را پیمود
که آن را مبدل به خاطره ای سترگ کرد و
بی تردید از جمندترین بخش تاریخ سینما و
هنرهای نمایشی این مرز و بوم را تاکنون، رقم زده
است.

بجا بود که در این وقت کوتاه به این دوره از
سینمای ایران با تشریح و تحلیل می پرداختم،
لیکن حوصله مراسم پایانی در حدی است که فقط
می توان ذکر کرد که:

در این دهه بیش از ۴۵۰ فیلم سینمایی ساخته
شد.

که در این دهه بیش از ۱/۴ کمیت تاریخ
سینمای ایران رقم خورد.

که در این دهه سینمای ایران در ساحت کیفی
و محتوایی نوینی به سوی یافتن هویت فرهنگی
خود حرکت کرد.

که در این دهه سینمای ایران در سایه فرهنگ
اسلامی و اندیشه انقلاب به سمت شکل گیری

گزارش سپینهای ایران

شخصیتی مستقل رشد کرد.

که در این دهه زیربنای صنعتی سینمای ایران شکل گرفت، و گردش صنعتی - اقتصادی آن مبدل به قدرت فرهنگی گردید و مجموعه سینمای ملی جمهوری اسلامی را بنا نهاد.

و باید در این گزارش مشروحاً عرض می‌کردم که در این دهه سینمای ایران معنای صحیح توسعه فرهنگی و اهمیت به «موضوعیت انسان» را در امر توسعه درک کرد و به عمل درآورد. با جذب صدها هنرمند و متخصص فعال، هرم نیروی انسانی سینمای ایران ایجاد شد تا در صحنه فیلمسازی و نمایش راه خود را به سمت بالندگی فرهنگی بپیمایند.

در این دهه به یمن حضور فرهنگی انقلاب اسلامی در جهان، موجودیت بین‌المللی سینمای ایران اعلام شد و سینمای ایران همچون سفیر فرهنگی این سرزمین، عرصه‌های فرهنگی و هنری جهانی را پیمود.

می‌خواستم از این فرصت استفاده کنم و متواضعانه از تمام دست‌اندرکاران سینمای ایران، هنرمندان، تکنیسینها، مدیران، کارکنان و همه کسانی که در این ده سال با قلم و قدم و کار به ارتقای جایگاه و مفهوم سینما اقدام کردند و با تحمل شرایط مادی فقیرانه بهترین آثار سینمایی، فرهنگی و هنری را به وجود آوردند تجلیل کنم.

ضرورت بسیار داشت که مشروحاً ذکر می‌کردم که سینماگران ایران در این دهه، وسیله بیانی و ارتباطی سینمای فرهنگی و مردمی را دریافتند و این الگوی ارتقا در ساحتی قرار گرفت که خود را مانوس با مفاهیم عمیق فکر و فلسفه و معرفت و نزدیک به حوزه‌های ادبیات و موسیقی و تجربه یافت. هر چند در این تلاش و

تجربه، مدعیان این مقولات تحمل نکردند و به جای آنکه عرصه گشاده‌ای را در گفتگوی فرهنگی هنرها، تفکر و تحقیق، با سینما فراهم آورند، یا به سکوت برگزار کردند و یا در پرهیز سینما به انس با این مفاهیم نیش قلم زدند و شأن سینما را در جایگاه سرگرمی متنازل دانستند.

از این فرصت استفاده می‌کنم و از همه دست‌اندرکاران سینمای ایران دعوت می‌کنم که رسالت فرهنگی خود را در بحرانهای اقتصادی تقویمی و جریان سازها علیه سینما فراموش نکنند و با قلبی قوت گرفته از فرهنگ نامتناهی اسلام و به یاری و فضل الهی راه طی شده را تا رسیدن به کمال مطلوب بپیمایند، و از این سنگر فرهنگی که به مثابه پایگاهی برای پرواز به بالاتر و دور سوتر مهیا شده است، حراست کنند.

درباره این دهه، از این قبیل باید بسیار برمی‌شمردم و تشریح می‌کردم؛ اما نه این فرصت، مجال مناسبی بود و نه مسائل مهمتر از این اجازه می‌داد که به چنین مواردی به تفصیل پرداخته شود. پس آنچه را ضرورت طرح در این فرصت تشخیص دادم، اشاره‌ای مختصر به موضوع تهاجم فرهنگی و دعوت برای تشخیص چهره واقعی آن و تذکری در باب وضعیت فعلی مادر موقعیت کنونی جهان ارتباطات و اطلاعات است. این مبحث را به این دلیل مطرح نمودم که در مرحله نخست به عنوان مهمترین حادثه پایان قرن، سرفصل انتظام جدید جهانی است. از سوی دیگر معتقدم که سینمای مادر این چند ساله به صورت یکی از سنگرهای فرهنگی تدافع در برابر تهاجم فرهنگی عمل کرده است و شایستگی آن را دارد که پس از این نیز با تقویت

تکنولوژیک، طرحهای دیگری برای استقرار نظم نوین به روایت خود دارند که اهداف غایی آن پوشیده نیست.

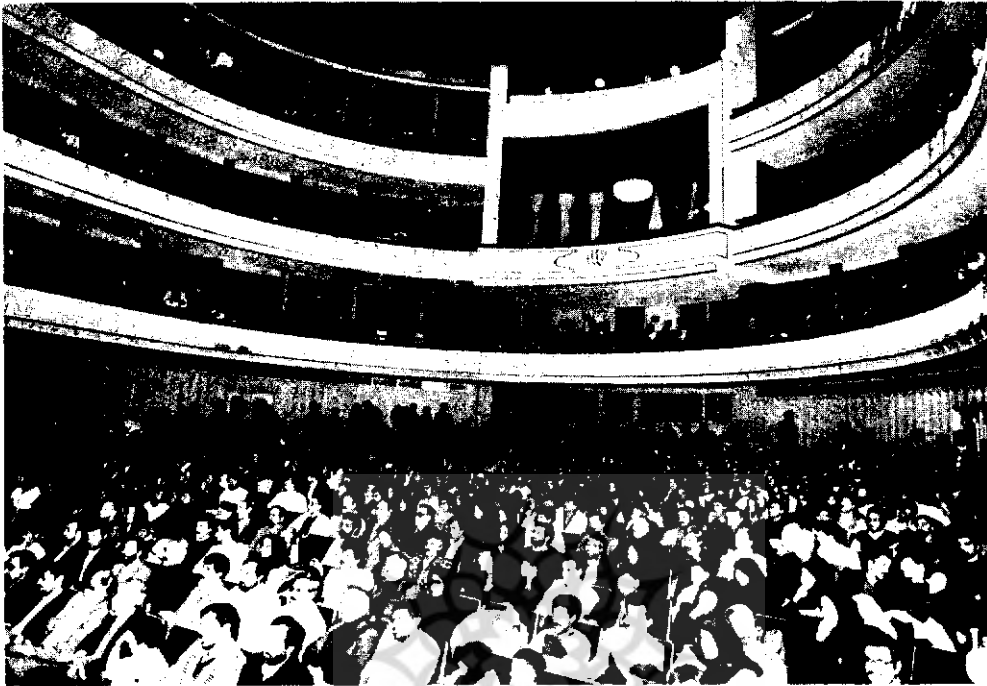
رسالت فرهنگی نظام اسلامی در رهبری فکری- فرهنگی جهان اسلام و جوامع محروم، مبرمترین مسئله روز ماست. امروزه در عناوین اصلی اغلب اخبار دنیا با انواع شایعات، در جستجوی یافتن نقش ایران اسلامی در موقعیت و وضعیت جدید جهان هستند و بی شک این نقش رانه از وجه سیاسی، اقتصادی و صنعتی، که از ناحیه حضور فرهنگی ما انتظار دارند.

وضعیت مادر عین حال به دو شکل درونی و بیرونی دستخوش امواج تبلیغاتی-روانی قرار گرفته است. تکنولوژی ارتباطات به اختراع و تکامل وسایلی انجامیده که مرزهای جغرافیایی را درنوردیده و مردم جهان را عن قریب در

بیشتر آن به جهت فکری و از نظرگاه امکانات، منابع و قوانین به افزونی قوتهای این جریان بزرگ یاری رساند.

جهان در وضعیت ناپایدار کنونی، با آزاد شدن اقماری سیاسی / اجتماعی در جستجوی وضعیت پایداری است که قرن بیست و یکم را در موقعیت نوین و مستقری آغاز نماید. تنها حکومت صاحب ایدئولوژی و مدعی فرهنگ، ایران اسلامی است، که اقتصاد و صنعت و دیگر حوزههای فعالیت را وسیله می داند تا با رشد در آن عرصهها، انسان فرهنگی روبه تعالی، موقعیت خود را در توسعه و زندگی فرهنگی بهتر باز شناسد. که معنای این توسعه در متکاملترین شکلش حکومت الهی در زمین خداست.

قدرتهای جهان نیز به اتکای پیشرفتهای

حداقل آن، پیروزی طرح نظم نوین جهانی به روایت غرب است و جز این راهی نیست که در طرحی اساسی و وسیع، برنامه توسعه فرهنگی را در تمامی حوزه‌های تفکر، فرهنگ و هنرها جندی بگیریم.

در اجرای این برنامه که خود ماهیت فاعلی خواهد داشت با ایجاد فضای وسیع فعالیتها و رونق و فراوانی فرهنگی در حوزه‌های علمی، فرهنگی و هنری می توان مخاطبان خود را با جاذبه‌های عمیق انسانی در سراسر ایران و جهان جلب کرد و حیات فرهنگی را در زندگی جاری کرد و فقط در چنین صورتی است که در مرزبندی جغرافیای جدید جهان، کشورمان می تواند رسالت تاریخی خود را اجرا نماید.

در ختم کلام، گزارشی آماری از دهمین جشنواره بین المللی فیلم فجر را تقدیم

معرض دید و شنود متنوع و متعددی قرار می دهد که شرایط جدید فرهنگی - ارتباطی را به وسیع ترین صورت، شکل می دهد. مردم ما از این پوشش مستثنی نخواهند بود.

در امور فرهنگی تغییرات تکنولوژیک اساسی پدید آمده است. سینما، تلویزیون، تلفن و سایر امکانات ارتباطی به صورت فعلی باقی نخواهد ماند و این محمل ها در اشکال فراگیرتر و مؤثرتر متکامل خواهد شد.

اما اندیشه و فرهنگ و هنرمی تواند به بهترین صورت در قوالب جدید خود را باز یابد و با امکانات بیشتر، فرصت ابلاغ وسیعتریابد. انتظاری که از فرهنگ انقلاب اسلامی می رود آن است که در این جنگ بزرگ نقش و رسالت خود را باز شناسد. مادر موقعیت حساسی قرار گرفته ایم که غفلت از آن گناه بزرگی است و

می دارم :

۴۲ فیلم ایرانی برای نخستین بار در این مراسم به نمایش جشنواره رسیدند. تعدادی فیلم نیز در جریان ساخت و آماده سازی بودند که علی رغم تلاش فراوان تا آخرین روزها آماده نمایش نشدند.

○ در دهمین جشنواره، نمایش فیلمها در ۱۴

بخش اجرا شد. این بخش ها شامل :

- مسابقه سینمای ایران
- مسابقه فیلمهای اول و دوم
- مسابقه نمونه فیلم
- نمایشهای فوق العاده
- جشنواره جشنواره ها
- نمایشهای ویژه
- آکیرا کوروساوا، شرق، ایمان به فرجام نیک
- سینمای فلسطین، جلوه های مقاومت
- سفیران خنده
- اینگمار برگمان، غرب، تردید و سرگشتگی
- استادان خاموش سینمای فرانسه
- سینمای ایران در يك سکانس

• رهاورد اصفهان (سینمای کودکان و نوجوانان)

۱۷۷ عنوان فیلم ایرانی و خارجی در ۷۷۶

شانس در ۱۴ سینمای نمایش دهنده به نمایش درآمد که از این میان سه سالن به میهمانان جشنواره و دست اندرکاران سینمای ایران اختصاص داشت.

تا بعد از ظهر امروز [۷۰/۱۱/۲۱] نزدیک به ۴۲۰/۰۰۰ نفر تماشاگر فیلمهای نمایش داده شده بودند.

از خانواده سینمای ایران که کارنامه يك دهه تلاش فرهنگی خود را علی رغم تمام محدودیتهای کمی اقتصادی و تبلیغی در دست

دارند با افتخار و خضوع دعوت می کنم که در برنامه توسعه فرهنگی، نقش حساس و حیاتی خود را دریابند.

با دعای خیر برای همه خدمتگزاران فرهنگ اسلام و ایران و آرزوی موفقیت برای همه آنان که دلداده او هستند و به رستگاری انسان می اندیشند.

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَ تَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ، أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ.

والسلام
فاری

